

ЈЕЛЕНА МАТИЈАШЕВИЋ ОБРАДОВИЋ*
ЈОКО ДРАГОЈЛОВИЋ**

Правни факултет за привреду и правосуђе
Нови Сад

УДК 351.77:343

Прегледни рад
Примљен: 20.08.2020
Одобрен: 10.09.2020
Страна: 97-105

КРИВИЧНА ДЕЛА НЕПОСТУПАЊЕ ПО ЗДРАВСТВЕНИМ ПРОПИСИМА ЗА ВРЕМЕ ЕПИДЕМИЈЕ И ПРЕНОШЕЊЕ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

Сажетак: Поред бројних импликација у здравственом и пословном сегменту, пандемија COVID-19 утицала је и на то да кривична дела која санкционишу радње ширења заразних болести добију изузетно велику пажњу јавности. Реч је о делима која су до избијања пандемије фактички заузимала маргинална позиције кривично-правне јавности. Дакле, ефекти пандемије COVID-19 између осталог, допринели су томе да два кривична дела, која су фактички до скоро била неприметна, дођу у центар пажње научне и стручне јавности. Неспорно је да здравље људи спада у једно од најважнијих групних заштитних објеката у кривичном праву. Пандемија и њене последице представљају огроман изазов не само у смислу правовремене адаптације здравственог система, те у социоекономском сегменту функционисања друштва, имајући у виду да последице COVID-19 наступају брзо и имају дугорочне последице и у економском и у социјалном смислу, већ и у легислативном смислу, јер управо сегмент усвајања нових и/или ажурирања постојећих законских и подзаконских решења мора пратити актуелна друштвена дешавања. У том смислу, нарочито су битна кривичноправна решења. У раду се анализира начелни утицај пандемије COVID-19 на све виталне аспекте у друштву, након чега је пажња усмерена на анализу кривичноправног третмана радњи које се превасходно састоје у непоступању по здравственим прописима за време епидемије и преношење заразних болести.

Кључне речи: COVID-19, Кривични законик, Непоступање по здравственим прописима за време епидемије, Преношење заразних болести

Увод

Пандемија болести коју изазива COVID-19 изузетно инвазивно утиче на све аспекте живота и рада људи широм планете. Пандемија изазвана вирусом COVID-19 и све мере које се примењују у одговору на њу како у свету, тако и

* jelena@pravni-fakultet.info

** jdragojlovic@pravni-fakultet.info

у Србији, имају изузетно снажан ефекат на многе аспекте свакодневног живота становништва. Према подацима Светске здравствене организације - СЗО, први регистровани случај у свету забележен је у Кини, 07.01.2020. године¹, први регистровани случај у Европи забележен је у Француској, 24.01.2020. године², а СЗО проглашава пандемију 11.03.2020. године.³

Поред бројних импликација у здравственом и пословном сегменту, пандемија COVID-19 утицала је и на то да два кривична дела добију изузетно велику пажњу научне и стручне јавности, а која су до избијања пандемије фактички заузимала маргиналне позиције кривично-правне јавности. Наиме, законодавац је у Кривичном законнику (у даљем тексту: КЗ)⁴ у поглављу које се бави кривичним делима против здравља људи (поглавље XXIII), прописао два кривична дела која се тичу ове области. Реч је о непоступању по здравственим прописима за време епидемије (члан 248 КЗ) и преношењу заразне болести (члан 249 КЗ).

У наставку рада биће детаљније речи о начелном утицају пандемије COVID-19 на све виталне аспекте у друштву, након чега ће пажња бити усмерена на анализу кривичноправног третмана радњи које се превасходно састоје у непоступању по здравственим прописима за време епидемије и преношење разних болести.

Утицај COVID-19 на виталне аспекте у друштву

Према проценама Глобалног индекса здравствене сигурности (Global Health Security Index – GHS Index), државе са простора Западног Балкана су суштински биле добро рангиране на међународној листи спремности за реаговање на пандемије, на самом почетку експанзије COVID-19.⁵ Критеријуми којима су се ове процене првенствено водиле полазили су од спремности здравственог система државе да спречава и открива изворе заразе, брзо одговори тренутним изазовима, те поштује међународне стандарде. Ваља при томе напоменути да је Глобални индекс здравствене сигурности прва свеобухватна процена могућности глобалне здравствене заштите у 195 земаља.⁶ Али оно

¹ World Health Organization (2020). Coronavirus disease (COVID-19) outbreak, <http://www.euro.who.int/en/health-topics/health-emergencies/coronavirus-covid-19/novel-coronavirus-2019-ncov> (07.07.2020.).

² World Health Organization (2020). 2019-nCoV outbreak: first cases confirmed in Europe, <http://www.euro.who.int/en/health-topics/health-emergencies/coronavirus-covid-19/news/news/2020/01/2019-ncovoutbreak-first-cases-confirmed-in-europe> (07.07.2020.).

³ World Health Organization (2020). Health emergencies, <http://www.euro.who.int/en/health-topics/healthemergencies> (07.07.2020.).

⁴ Кривични законик, *Сл. гласник РС*, бр. 85/2005, 88/2005 - испр., 107/2005 - испр., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013, 108/2014, 94/2016 и 35/2019.

⁵ GHS Index, <https://www.ghsindex.org/> (01.07.2020.).

⁶ Укупно 140 питања Глобалног индекса здравствене сигурности организована су у шест категорија: превенција (превенција настанка или ослобађања патогена), откривање и извештавање (рано откривање и извештавање о епидемијама од потенцијалног међународног значаја), брзи

што се свакако намеће као закључак, а након сумираних досадашњих искустава у суочавању здравствених система са простора Западног Балкана са ефектима пандемије COVID-19, јесте да посебно треба водити рачуна нарочито о следећем:

- „Треба улагати у спремност за реаговање на пандемије и системе јавног здравља да би се зауставило преношење.
- Препознати утицај дубоких рецесија на буџете и фискални простор за здравство и управљати њиме.
- Минимизирати финансијски ризик за пацијенте којима је потребна здравствена њега ради заштите осетљивих пацијената
- Осигурати континуитет пружања услуга и истражити могућности за одрживе иновације.
- Опоравити се до нивоа који се сматра новом нормалношћу“.⁷

Даље, пандемија и њене последице представљају огroman изазов не само у смислу правовремене адаптације здравственог система, већ и у социоекономском сегменту функционисања друштва, имајући у виду да последице COVID-19 наступају брзо и имају дугорочне последице и у економском и у социјалном смислу. Дакле, пандемија је проузроковала озбиљне глобалне социоекономске, политичке и безбедносне поремећаје, укључујући највећу глобалну рецесију од Велике депресије. То је довело до одлагања или отказивања спортских, верских, политичких и културних догађаја, широког недостатка снабдевања које је погоршано паничном куповином, али и смањеном емисијом загађивача и гасова са ефектом стаклене баште. Школе, универзитети и факултети су затворени на националној или локалној основи у 194 земље, што је погодило око 98,5% светске студентске популације. Зауостављена су сва спортска такмичења, одложене су Олимпијске игре и неколико континенталних спортских првенстава.⁸ У Србији, сама пандемија и мере Владе које су примењене у одговору на њу, имале су снажан ефекат на економију, рад институција, доступност јавних и социјалних услуга, али и на свакодневни живот становништва.

Према УНИЦЕФ-овој студији, „социоекономски утицај COVID-19 највише ће осетити они који су најугроженији. Многи већ живе у сиромаштву, а последице мера одговора на COVID-19 доводе до ризика од тога да се њихов положај додатно погорша“.⁹ Свакако да је једно од најосетљивијих егзистенци-

одговор (брзи одговор и ублажавање ширења епидемије), здравствени систем (довољан и чврст здравствени систем за лечење болесних и заштиту здравствених радника), поштовање међународних норми (посвећеност побољшању националних капацитета, планови финансирања за отклањање недостатака и придржавање глобалних норми), ризично окружење (опште ризично окружење и рањивост земље биолошким претњама). Извор: GHS Index, <https://www.ghsindex.org/> (01.07.2020.).

⁷ World Bank Group (2020). *Ekonomski i socijalni uticaj Covid-19 – zdravstveni sistemi, Redovni ekonomski izveštaj za Zapadni Balkan*, br. 17, str. 8-12.

⁸ Željko Bjelajac, Aleksandar Filipović (2020) Lack of Security Culture in Facing the COVID-19 Pandemic. *The Culture of Polis*, XVII (2020), No. 42, pp. 383-399.

⁹ УНИЦЕФ (2020). *УНИЦЕФ-ов одговор на пандемију Covid-19 у Србији*, УНИЦЕФ Србија, Београд, стр. 6.

јалних питања заправо утицај пандемије COVID-19 на губитак запослења. Према студији коју су приредили SeCons & Friedrich Ebert Stiftung, „у априлу 2020. посао је изгубило 8% особа које су биле запослене у фебруару 2020. године у непољопривредном сектору. Када се тај проценат пројектује на укупну популацију реч је о приближно 200.000 лица која су након увођења ванредног стања изгубила посао, укључујући и неформално запослене“.¹⁰ Не треба занемарити ни улогу медија, која је круцијална у сузбијању кривичних дела, а самим тим и у промоцији безбедносне културе као превентивног деловања на ситуације које су изазов, ризик или претња. И мимо пандемије, а нарочито у њој, путем медија одвијала се перманентна еманација невероватне количине нетачних информација.¹¹ Пандемија је тај штетни ефекат само проширила и мултипликовала, што је довело до озбиљних поремећаја, како у комуницирању, тако и у поверењу у тачност информација које грађани добијају.

Поред неких сумарних осврта који су у раду учињени у оквиру анализе утицаја пандемије COVID-19 на здравствене системе Србије и региона Западног Балкана, те утицаја пандемије на социоекономске аспекте у Србији, значајно је и питање законског (у овом случају кривичноправног) одговора државе на одређене радње у овој области које могу нанети веома велике штетне последице у периодима када је (као што је то сада случај) проглашена епидемија и/или чак пандемија одређене заразне болести. Битно је напоменути и то да је управо правовремена реакција државе у санкционисању одређених активности у директној интерактивној релацији и са здравственим, и са социоекономским аспектима.

Кривична дела непоступања по здравственим прописима за време епидемије и преношење заразних болести

Ефекти пандемије COVID-19 између осталог, допринели су томе да два кривична дела, која су фактички до скоро била неприметна, дођу у центар пажње научне и стручне јавности. Реч је о непоступању по здравственим прописима за време епидемије (члан 248 КЗ) и преношењу заразне болести (члан 249 КЗ). Оба кривична дела припадају двадесет трећем поглављу Кривичног законика, а које обухвата кривична дела против здравља људи.

Здравље људи спада у једно од најважнијих групних заштитних објеката у кривичном праву.¹² При томе, треба нагласити да здравље људи у овом контексту не подразумева здравље појединца, као индивидуалну вредност која припада сваком човеку, већ здравље као општу, заједничку вредност свих љу-

¹⁰ Група аутора (2020). *Covid-19 и запосленост у Србији: утицај пандемије и мера за њено спречавање на запосленост и услове рада*, SeCons – development initiative group, Friedrich Ebert Stiftung, стр. 10.

¹¹ Бјелајац, Ж., Филиповић, А., (2020): Утицај масовних медија на деградацију савременог друштва, у: Утицај масовних медија на деградацију савременог друштва, ур. Жељко Бјелајац и Александар Филиповић, , Култура полиса, вол. 17, посебно издање, стр. 9-21.

¹² Стојановић, З. (2019). *Коментар Кривичног законика*, Службени гласник, Београд, стр. 809.

ди¹³ Кривично дело непоступања по здравственим прописима за време епидемије чини лице које за време епидемије какве опасне заразне болести не поступа по прописима, одлукама или наредбама којима се одређују мере за њено сузбијање или спречавање. Казна за ово дело је новчана казна или казна затвора до три године.

Дакле, радња извршења дела састоји се у непоступању по здравственим прописима, одлукама или наредбама за време епидемије неке од опасних заразних болести. Здравствени прописи, одлуке или наредбе при томе одређују мере за њено сузбијање или спречавање. Према Стојановићу, „реч је о правом кривичном делу нечињења, без обзира на то што се непоступање може манифестовати и у радњама чињења супротним од оних које је требало предузети“.¹⁴ Дело бланкетног карактера, при чему мора бити реч о опасној заразној болести што се конкретно процењује у складу са могућностима њеног ширења и преношења.

Даље се наводи да „непоступање мора постојати за време епидемије неке опасне заразне болести. Епидемијом заразне болести сматра се, при томе, пораст обољења од заразних болести неуобичајен по броју случајева, времену, месту или захваћеном становништву, као и неуобичајено повећање броја обољења са компликацијама или смртним исходом“.¹⁵ Дакле, потребно је да је реч о опасној заразној болести, а шта је опасна заразна болест представља фактичко питање које се утврђује у сваком конкретном случају, а критеријуми за утврђивање да ли је реч о опасној заразној болести су могућност и брзина њеног ширења, проценат смртности, компликације које настају за оболеле и слично.

Закон о заштити становништва од заразних болести¹⁶ новелиран је након експанзије COVID-19. Законом се уређују заштита становништва од заразних болести и посебна здравствена питања, одређују се заразне болести које угрожавају здравље становништва Републике Србије и чије спречавање и сузбијање је од општег интереса за Републику Србију, спровођење епидемиолошког надзора и мера, начин њиховог спровођења и обезбеђивање средстава за њихово спровођење, вршење надзора над извршавањем овог закона, као и друга питања од значаја за заштиту становништва од заразних болести.

Чланом 3, став 1 Закона прописано је да је заштита становништва од заразних болести организована и свеукупна делатност друштва са циљем спречавања и сузбијања заразних болести, као и њиховог одстрањивања и искорењивања. Чланом 4 Закона уређено је да у заразне болести спадају: болести које доводе или могу да доведу до значајног оболевања и/или до смртог исхода, а посебно оне за чију је превенцију потребна шира координација активности; болести где размена информација може да обезбеди рано упозоравање о претњи по јавно здравље; ретке и озбиљне заразне болести, које нису препоз-

¹³ Бабић, М. (2008). *Кривично право – општи и посебни део*. Правни факултет Универзитета у Бања Луци, Бања Лука, стр. 264.

¹⁴ Стојановић, З. (2019)., *op. cit.*, стр. 832.

¹⁵ *Ibid.*, стр. 833.

¹⁶ Закон о заштити становништва од заразних болести, *Сл. гласник РС*, бр. 15/2016 и 68/2020.

нате у Републици Србији, а за које груписање података може да укаже на факторе одговорне за њихову појаву; болести за које постоје ефикасне мере спречавања у циљу добробити становништва; болести код којих поређење учесталости са другим срединама може допринети процени и унапређењу програма заштите становништва од заразних болести.

Законом су прописана права, обавезе и надлежности у спровођењу заштите становништва од заразних болести, као и мере за заштиту становништва од заразних болести и начин њиховог спровођења. У том смислу, чланом 14 је прописано да мере за заштиту становништва од заразних болести представљају скуп свих активности које планирају, организују и спроводе органи Републике Србије, аутономне покрајине, јединица локалне самоуправе, привредни субјекти и правна лица, институти и заводи за јавно здравље и друге здравствене установе, здравствени радници и здравствени сарадници и физичка лица у циљу заштите становништва од заразних болести. Заштита становништва од заразних болести врши се спровођењем општих, посебних, ванредних и других мера за заштиту становништва од заразних болести.

Последице кривичног дела непоступања по здравственим прописима за време епидемије састоји се у апстрактној опасности по здравље људи и њихов живот. Што се облика кривице тиче, дело се врши са умишљајем. Стојановић такође наводи да „могућност постојања стварне заблуде у погледу битних обележја, као што су епидемија и опасна заразна болест, по правилу, искључују одлуке и наредбе надлежних органа којима се проглашава епидемија и наређује предузимање одређених мера за спречавање и сузбијање одређене заразне болести“.¹⁷ Поред кривичног дела из члана 248 КЗ, у члану 249 КЗ прописано је кривично дело преношења заразне болести, о ком ће у наставку бити више речи.

Кривично дело преношења заразне болести чини лице које не поступа по прописима, одлукама или наредбама за сузбијање или спречавање заразних болести, па услед тога дође до преношења заразне болести. Казна за ово кривично дело је затвор до три године.

Ово кривично дело спада у групу оних кривичних дела код којих се с правом може рећи да непознавање права шкоди (*ignorantia iuris nocet*). Ова констатација произилази из чињенице да у ситуацијама када се региструје постојање неке заразне болести, обично постоји низ закона и подзаконских аката које би грађани требали познавати, да би се на прави начин и целисходно спречило даље преношење заразне болести. Дакле, велики број аката усвојен и примењиван управо у циљу спречавања даљег ширења заразе јесте врло често разлог да дође до чињења кривичног дела попут овог, јер не ретко грађани нису упознати са правном регулативом, те нису у таквим ситуацијама ни свесни последица својих поступака. Дакле, радња овог кривичног дела се састоји у непоступању по прописима, одлукама или наредбама за сузбијање или спречавање заразних болести, односно у пропуштању мера које налаже актуелна правна регулатива усвојена у циљу спречавања даљег ширења заразне болести.

¹⁷ Стојановић, З. (2019), *op. cit.*, стр. 833.

Битан услов постојања овог кривичног дела јесте тај да је услед непоступања по прописима, одлукама или наредбама за сузбијање или спречавање заразних болести заиста и дошло до преношења заразне болести. У том смислу Стојановић наводи да је „за појам преношења довољно да је услед пропуштања да се предузме дужна радња, макар и на једно лице пренета заразна болест. Спорно је да ли се ту ради о последици или о објективном услову инкриминације и да ли је, стога, у односу на ту околност потребан умишљај, или не. Постоје аргументи и за један и за други став. Полазећи од општег начелног приступа који се заснива на начелу кривице и субјективне одговорности, да не треба неку околност сматрати објективним условом инкриминације ако је могуће сматрати је битним обележјем бића кривичног дела, а да тиме кривично дело не промени свој карактер, овде би се могло узети да је ипак реч о последици“.¹⁸ Што се тиче облика кривице, ово кривично дело се може извршити само са умишљајем, под условом да је окривљени свестан да је оболео од заразне болести и да поступа супротно наведеним прописима. Нехатно извршење кривичног дела повлачи прекршајну одговорност.

Извршилац дела у начелу може да буде било које лице, али је пракса временом показала да су најчешће извршиоци ових кривичних дела лекари, медицинске сестре, односно медицинско особље, као и чланови породице оболелог.

Но, поред реченог, ваља истаћи и то да је чланом 259 КЗ (тешка дела против здравља људи) у ставовима 1 и 2 прописано да „ако услед дела Преношење заразне болести, неко лице буде тешко телесно повређено или му здравље буде тешко нарушено, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година“, те да ако је услед истог дела „наступила смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором од две до дванаест година“.

Закључак

С обзиром на то да је COVID-19 нов вирус који је још увек у експанзији, и чији се ефекти итекако и свакодневно одражавају на живот и рад људи, још увек није у потпуности сагледана његова потпуна димензија. Другим речима, осим спознаје да је вирус пандемијски присутан, те да се континуирано вишеструко лоше одражава на скоро све аспекте живота и рада људи широм планете, ми заправо тек нагађамо реалне домете COVID-19, његов пун капацитет, евентуални одговор будуће потенцијалне имунизације становништва, те праву слику о последицама (како материјалних, тако и нематеријалних), којих у овом тренутку вероватно ни приближно нисмо свесни.

У раду су учињени одређени осврти на примарне ефекте утицаја пандемије COVID-19 на све виталне аспекте у друштву, након чега је пажња била усмерена на анализу кривичноправног третмана радњи које се превасходно састоје у непоступању по здравственим прописима за време епидемије и пре-

¹⁸ Стојановић, З. (2019)., *op. cit.*, стр. 834.

ношење заразних болести. Дакле, реч је о два кривична дела у нашем актуелном кривичном законодавству: Непоступање по здравственим прописима за време епидемије (члан 248 КЗ) и Преношење заразне болести (члан 249 КЗ). Оба кривична дела припадају двадесет трећем поглављу Кривичног законика, а које обухвата кривична дела против здравља људи

Нема сумње да се последице присутности COVID-19, али и примене свих мера државе у циљу превенирања експанзије вируса значајно одражавају, између осталог, и на легислативни концепт који сходно својој улози мора ићи у корак са дешавањима у друштву. Кривичноправно санкционисање предузимања или пропуштања одређених радњи домену спречавања ширења заразних болести, није ново законско решење, али је у значајној мери дошло о изражаја у месецима када је епидемија болести коју изазива COVID-19 проглашена и на нашим просторима.

Литература:

1. Babić, M., (2008): *Krivično pravo – opšti i posebni deo*. Pravni fakultet Univerziteta u Banja Luci, Banja Luka.
2. Bjelajac, Ž., Filipović, A., (2020): Lack of Security Culture in Facing the COVID-19 Pandemic. *The Culture of Polis*, Year XVII (2020), No. 42, pp. 383-399
3. Bjelajac, Ž., Filipović, A., (2020): Uticaj masovnih medija na degradaciju savremenog društva, u: Uticaj masovnih medija na degradaciju savremenog društva, ur. Željko Bjelajac i Aleksandar Filipović, , Kultura polisa, vol. 17, posebno izdanje, str. 9-21
4. Grupa autora (2020): *COVID-19 i zaposlenost u Srbiji: uticaj pandemije i mera za njeno sprečavanje na zaposlenost i uslove rada*, SeCons – development initiative group, Friedrich Ebert Stiftung.
5. GHS Index, <https://www.ghsindex.org/> (01.07.2020.).
6. ILO (2020): ILO Monitor: COVID-19 and the world of work. Third edition. Updated estimates and analysis, pp. 1-2, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/briefingnote/wcms_743146.pdf (05.07.2020.).
7. Krivični zakonik, *Sl. glasnik RS*, br. 85/2005, 88/2005 - ispr., 107/2005 - ispr., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013, 108/2014, 94/2016 i 35/2019.
8. Stojanović, Z., (2019): *Komentar Krivičnog zakonika*, Službeni glasnik, Beograd.
9. UNICEF (2020): *UNICEF-ov odgovor na pandemiju COVID-19 u Srbiji*, UNICEF Srbija, Beograd.
10. World Health Organization (2020): Coronavirus disease (COVID-19) outbreak, <http://www.euro.who.int/en/health-topics/health-emergencies/coronavirus-COVID-19/novel-coronavirus-2019-ncov> (07.07.2020.).
11. World Health Organization (2020): 2019-nCoV outbreak: first cases confirmed in Europe, <http://www.euro.who.int/en/health-topics/health-emergencies/coronavirus-COVID-19/news/news/2020/01/2019-ncovoutbreak-first-cases-confirmed-in-europe> (07.07.2020.).
12. World Health Organization (2020): Health emergencies, <http://www.euro.who.int/en/health-topics/healthemergencies> (07.07.2020.).
13. World Bank Group (2020): *Ekonomski i socijalni uticaj COVID-19 – zdravstveni sistemi, Redovni ekonomski izveštaj za Zapadni Balkan*, br. 17.
14. Zakon o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, *Sl. glasnik RS*, br. 15/2016 i 68/2020.

CRIMINAL ACTS INVOLVING FAILURE TO ACT PURSUANT TO HEALTH REGULATIONS DURING AN EPIDEMIC AND TRANSMISSION OF CONTAGIOUS DISEASES

Summary: In addition to massive implications for the health and business segments, the COVID-19 pandemic has also led to a high increase in public attention towards criminal acts that sanction the spread of infectious diseases. These criminal acts occupied a marginal position among the professionals public and scholars dealing with crime and criminal activity, until the outbreak of the pandemic. Thus, the effects of the COVID-19 pandemic, among other things, contributed to the fact that the two criminal acts in question, which were, until recently, practically invisible, move to the center of attention of the scientific and professional public. Undeniably human health is one of the most important segments protected by criminal law. The pandemic and its consequences represent a considerable challenge not only in terms of timely adaptation of the health system, but also in the functioning of the socio-economic segment of society, given that the consequences of COVID-19 occur quickly and have long-term implications in an economic and social sense, but also the legislative sense because it is precisely the segment of adopting new and/or updating existing laws and bylaws that must follow current social events. Keeping that in mind, solutions presented in criminal law are especially important. The paper analyzes the general impact of the COVID-19 pandemic on all vital aspects of the society, after which attention is focused on the analysis of the criminal treatment of actions that primarily consist of failure to act pursuant to health regulations during an epidemic and transmission of contagious diseases

Key words: COVID-19, Criminal Code, Failure to Act Pursuant to Health Regulations during an Epidemic, Transmission of Contagious Diseases

